

Nieuwsbrief april 2021 van de protestantse gemeente 'Het Vierhuis' in oprichting

Protestantse Gemeente
"Het Vierhuis" i.o.



Ja, we horen u! Als kerkenraad horen we uw zuchten, uw gemis. U bent niet de enige als u zucht dat u het contact met mede-kerkgangers, het contact met andere vrijwilligers, het contact met dorpsgenoten als zand door uw vingers voelt glippen. Laat staan dat het lukt om geloofsgenoten uit de andere dorpen nu echt te leren kennen. Daarvoor heb je echt de ontmoeting nodig. Het praatje bij het uitgaan van de kerk, of het omgedraaid zittend in de kerkbanken voor de dienst en zo even bijpraten. Maar ook de vergaderingen / koor / kindernevendienst, het samen in de tuin werken. De meeste van ons hebben de ontmoeting met elkaar echt nodig om je geïnspireerd / enthousiast / betrokken te voelen.

Ook kerkenraadsleden delen af en toe een zucht en hebben het soms even te kwaad bij alles wat gebeuren moet, bij alle online vergaderingen, en het gemis aan ontmoeting met u!

In alle enthousiasme om het samenvoegen tot één nieuwe gemeente goed te laten gebeuren kennen ook zij hobbels. Alle verschillende gewoonten en gebruiken zijn niet zomaar samen te voegen. Sommige mooie gebruiken worden wel makkelijk overgenomen zoals de bloemen die u mocht ontvangen met Pasen.

De kerkrentmeesters zijn druk met heel wat uitzoekwerk. Alle verzekeringen zijn nu per gebouw geregeld dat moet samengevoegd worden. Er moet ook benoemd worden hoe en wie de tuin rondom een kerk bij houdt. In 's Heer Arendskerke is de koffie met bolus vaste prik tijdens het onderhoud van de tuin, andere tuinmannen en vrouwen lusten die vast ook wel.

Er zijn ook verschillen in afspraken rondom de huur van het kerkgebouw en rondom rouw en trouwdiensten. Waar ze ook druk mee zijn (of waren) is de verkoop van het gebouw in Lewedorp, de gesprekken met de burgerlijke gemeente over het gebouw in Nieuwdorp wat omgebouwd gaat worden tot dorps huis, de gesprekken over het gebruik van het gebouw in Borssele en de monumentenstatus van het gebouw in 's Heer Arendskerke. Dit zijn terugkerende thema's waar ook beleid op gemaakt moet gaan worden.

Wat willen en kunnen wij in de toekomst met de gebouwen van Het Vierhuis. Daarnaast zijn de kerkrentmeesters op dit moment druk bezig met het samenstellen en analyseren van een gezamenlijke jaarrekening over 2020 voor de kerk. In april staat dit ter

bespreking op de agenda van de kerkenraad. Met deze jaarstukken als uitgangspunt kunnen de kerkrentmeesters zich buigen over een financiële planning voor de komende jaren. U hoort hier nog van als deze financiële planning in de kerkenraad besproken en goedgekeurd is.

Een van de kerkenraadsleden zei: ik voel me meer Martha dan Maria. Ik ben alleen maar als een Martha enorm aan het regelen en doen. Ik mis zo de kerkgang en de ontmoeting waar ik als Maria de verhalen horen mag, in alle rust ontvangen. Als plek waar ik ook het 'samen' van 'samen gemeente zijn' voel.

We hopen en bidden dat we snel weer met meer mensen mogen vieren en gewoon kunnen vergaderen. Want als Maria luisteren, het zit soms maar in een kort moment van bezinning, een kort moment van geraakt en gevoed worden in geloof. Dan lukt het daarna weer om als een Martha te regelen wat er allemaal geregeld moet worden.

Als kerkenraad zien en horen wij het moeilijke. Door coronatijd wordt alles nog veel ingewikkelder. En toch gaan we door. Kiezen we er ook voor om door te gaan. Wat levert wachten ons op als we wachten tot het coronavirus weg is en we dan alsnog gaan samenvoegen? Wij zijn juist nu heel gelukkig dat we op zondag met elkaar de diensten online kunnen uitzenden met beeld én geluid, inclusief alle teksten die elke keer in beeld verschijnen. Dat hadden we als losse dorpen niet voor elkaar gekregen, de één niet qua financiën, een ander niet qua menskracht en bij weer een ander werd de noodzaak niet zo gevoeld. Deze online diensten zijn echt iets van ons samen, zijn echt iets van 'Het Vierhuis' in oprichting. Hiervoor wordt intensief door vrijwilligers uit de verschillende dorpen samengewerkt aan het maken. Dat is een heel praktisch iets wat we door corona (waardoor de noodzaak keihard voelbaar werd en halfslachtige oplossingen niet werkbaar bleken) en door het samenwerken met de vier dorpen nu voor elkaar hebben gekregen. En we vieren onze successen met de Paasbloemen, diaconaal omzien, de bijbels en palmpaasstokken voor de kinderen thuis.

De gemeente-bijeenkomsten waar ik de vorige keer over schreef zijn nog niet gepland. Voor de volgende kerkenraad staan ze op de agenda. In de tussentijd ben ik benieuwd naar uw vragen. Er komt wel eens de reactie: ik hoor zo weinig..... Wat zou u willen weten? Ik hoor het graag van u want dan weet ik gelijk waar ik over schrijven kan.

Ik hoor de moeheid en het zuchten bij sommigen van u. Dit lied raakt mij en draagt mij in mijn tijden van moeheid en zuchten. De wetenschap als bij mij het zingen, het geloven, het vertrouwen om wat voor reden dan ook niet lukt, dat er altijd andere stemmen zijn die de lofzang verder dragen. Dat er andere stemmen zijn die daarin ook mij dragen. Dat geeft mij hoop en moed. Dat is voor mij samen geloofsgenoten zijn.

Lied 657: 2,4

Al is mijn stem gebroken,
mijn adem zonder kracht,
het lied op andere lippen
draagt mij dan door de nacht.
Door ademnood bevangen
of in verdriet verstild:
het lied van uw verlangen
heeft mij aan 't licht getild.

Ons lied wordt steeds gedragen
door vleugels van de hoop.
Het stijgt de angst te boven
om leven dat verloopt.
Het zingt van vergezichten,
het ademt van uw Geest.
In ons gezang mag lichten
het komend bruiloftsfeest.

Ik wens u, ik wens ons samen, veel sterkte, kracht, wijsheid, moed én bovenal Gods
zegen toe in deze ingewikkelde tijd waarin gelukkig ook zulke mooie dingen gebeuren.

Hartelijke groet,
Mathilde Meulenstein